

מ"ת (ירושלים) 41517-10-24 - מדינת ישראל נ' ראמי עליאן

מ"ת (ירושלים) 41517-10-24 - מדינת ישראל נ' ראמי עליאן ואח'מחוזי ירושלים

מ"ת (ירושלים) 41517-10-24

מדינת ישראל

נגד

1. ראמי עליאן

באמצעות ב"כ עו"ד חמזה קוטינה

2. עבד אל רחמאן עליאן (עציר)

באמצעות ב"כ עו"ד עאטף פרחאת

3. מוחמד חטיב

4. ממדוח חדר

5. עומרי אבו חמידה

6. מחמוד חדר

7. מוחמד טהה (עציר)

בית המשפט המחוזי בירושלים

[02.12.2024]

כבוד השופטת שירלי רנר

החלטה - משיבים 1-2

1. בקשה למעצרים של המשיבים 1-2 עד לתום ההליכים.

כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות נגד בטחון המדינה ועבירות נוספות.

2. על פי כתב האישום במהלך חודש ספטמבר 2024 ועד למעצרו ביום 19.9.24 עמד המשיב 1 בקשר עם סוכן איראני באמצעות ישומון הטלגרם. במסגרת הקשר ביצע משיב 1, אם בעצמו ואם בשיתוף אחרים, משימות שונות אשר הטיל עליו הסוכן האיראני מעת לעת וזאת תמורת תשלום שהועבר לארנקו הדיגיטלי באמצעות מטבעות דיגיטאליים.

בתחילת ספטמבר 2024 פנה הסוכן האיראני למשיב 1 בהצעה לביצוע עבודות קלות תמורת תשלום והמשיב 1 נענה בחיוב.

3. ביום 10.9.24 הציע הסוכן האיראני לתלות שלטים להחזרת החטופים תמורת 90 ₪ עבור כל שלט. בעקבות זאת פנה משיב 1 לחברו, משיב 6 והציע לו לבצע יחד עמו את המשימה. בהמשך לכך נסעו המשיבים 1 ו-6 למקומות שונים בירושלים וריססו בשמונה מקומות ציבוריים בולטים את הכתובת "שביתה עד החזרת החטופים", תיעדו מעשיהם והמשיב 1 שלח זאת לסוכן האיראני. בתמורה למעשיו קיבל המשיב 1 מטבעות דיגיטאליים בשווי 650 ₪, מתוכם נתן 200 ₪ למשיב 6.

למחרת ביקש הסוכן האיראני מאת המשיב 1 לפרסם כתובת אתר באינטרנט במקומות שונים תמורת תשלום עבור כל פרסום. המשיב 1 הציע למשיב 3 להצטרף אליו, ולאחר שהמשיב 1 הכין "שבלונה" עם כתובת האתר, ריססו השניים את הכתובת, תיעדו זאת ושלחו את התמונות לסוכן האיראני. בתמורה לכך קיבל המשיב 1 תמורה השקולה בש"ח ל-500 ₪.

4. ביום 11.9.24 פנה הסוכן האיראני למשיב 1 וביקש ממנו שיצלבם רכב החונה בשכונת עין כרם, ומשיב 1 עשה כן ושלה תיעוד לסוכן האיראני. מספר שעות לאחר מכן הורה הסוכן האיראני למשיב 1 לשרוף את הרכב תמורת 4000 ₪. המשיב 1 פנה למשיב 2 שהסכים, הם נפגשו סמוך לחצות בבית צפאפא, הצטיידו בפטיש ובחומר דליק, נסעו לעין כרם, ולאחר שהמשיב 1 איתר את הרכב וקיבל אישור מהאיראני שאכן זה הרכב, ניפץ את חלון הרכב, והציתו באמצעות החומר הדליק כשהמשיב 2 מתעד זאת. הרכב נשרף כליל ולרכב סמוך נגרם נזק כבד. תמורת זאת קיבל המשיב 1 שווי של כ-4000 ₪ לארנקו הדיגיטאלי.

ביום 12.9.24, לאחר ביצוע ההצתה, הציג עצמו הסוכן האיראני בפני המשיב 1 כמי ששייך למשרד המודיעין האיראני, הורה לו להשמיד את מכשיר האייפון שברשותו ולהצטייד במכשיר אחר והעביר לו שווי של כ-1500 דולר לשם כך. בנוסף הורה לו למחוק את חשבון הטלגרם שלו ולפתוח חדש תחתיו עם מספר של מדינה זרה על מנת להסתיר את הקשר ביניהם. לבקשת האיראני לקבל פרטי התקשרות ישירים עם אחד מחבריו, מסר לו המשיב 1 את פרטי המשיב 2.

בעקבות זאת פגש המשיב 1 במשיב 2 ונתן לו 2000 ₪ עבור הצתת הרכב, עדכן אותו כי הגורם עבורו ביצעו את המשימה הוא איש מודיעין איראני, וכי האיראני ביקש ממנו לברר עם המשיב 2 אם מוכן לעבוד ישירות מול האיראני. המשיב 2 ענה בחיוב להצעה ולבקשתו מסר לו המשיב 1 את פרטי ההתקשרות עם האיראני והוא פנה אליו בטלגרם ואמר כי הוא מעוניין לקבל משימות לביצוע באופן ישיר. לאחר מכן שלח האיראני למשיב 2 קוד לצורך הפעלת חשבון הטלגרם החדש ונאשם 2 העבירו לנאשם.

5. ביום 14.9.24 או בסמוך סיפר המשיב 1 למשיב 3 כי הגורם עבורו ביצעו את משימת הריסוס הוא גורם איראני וכן סיפר לו אודות ההוראה של האיראני להשמיד את מכשירו. משיב 3 הציע למשיב 1 כי יתעדו השמדת מכשיר אייפון פגום שברשותו, וכך עשו כשהמשיב 2 נוכח במקום. המשיב 1 העביר את התיעוד לאיראני. המשיב 1 קנה מכשיר סמסונג עליו התקין אפליקציית טלגרם באמצעות הקוד שנשלח למשיב 2 בהתאם להנחיית האיראני לשם המשך ההתקשרות עימו.

6. בהמשך לקשר ביניהם הורה האיראני למשיב 1 לצלם כתובות ברחובות וביבנה, מסר לו כי באחת הכתובות מתגורר מדען גרעין והורה לו להקים חוליית טרור ולחסל את מדען הגרעין תמורת 200,000 ₪. בנוסף הורה לו כי על החולייה לחסל בירי גם את בני משפחת המדען ולשרוף את ביתם. המשיב 1 הסכים לכך.

לשם קידום משימת החיסול פנה המשיב 1 לראדי שחדאת (להלן - ראדי) וביקש שישגי עבורו אקדח ושלושה רימוני רסס. בהמשך פנה המשיב 1 למשיב 2 שיתף אותו במשימה שהטיל האיראני ואודות פנייתו לראדי. המשיב 2 אמר למשיב 1 כי ביכולתו להשיג נשק מגורם אחר, פנה לאחד "אבו סיף", קיבל ממנו אקדח והביאו לבית המשיב 1. שניהם הצטלמו עם האקדח ושלחו אותו לאיראני בציננים מחיר של 50,000 ₪. האיראני מסר בתגובה כי ניתן להשיג "קרלו" במחיר נמוך יותר והעביר מטבעות בשווי \$3000.

7. ביום 15.9.24 לאחר שהמשיב 1 פנה למשיב 3 בבקשה לצלם כתובות עבור האיראני בתמורה ל-500 ₪, והמשיב 3 נתן הסכמתו לכך, פנה המשיב 3 למשיבים 2, 4 ו-5 וביקש מהם להצטרף אליו לביצוע המשימה ולאחר שנענו לכך נסעו הארבעה לכוון מכוון ויצמן. לאחר שכניסתם למכוון ויצמן נמנעה, תיעדו המשיבים 2-3 את הכניסה למכוון. עם חזרתם לירושלים פגשו במשיב 1 והעבירו לו את הסרטונים אותם העביר המשיב 1 לאיראני. במהלך הפגישה שאל המשיב 5 את המשיב 1 לשם מה זקוקים האיראנים לצילום הכתובות ברחובות והאחרון השיב כי מתגורר שם אדם שהאיראנים מעוניינים לחסלו.
8. לאחר שהאיראני קיבל ממקור אחר את צילום בית המדען, פנה המשיב 1 למשיב 3 ואמר לו שהוא זקוק ל-12,000 ₪ עבור רכישת פצצה במסגרת משימה שקיבל מהאיראני ושאל אם יוכל לסייע לו. המשיב 3 נענה בחיוב, ושלה את משיב 1 לביתו שם קיבל מאחיו את הסכום האמור.
- לאחר מכן פגש המשיב 1 בראדי ונתן לו סך של 13,500 ₪ עבור רכישת הנשק לטובת החיסול. בעקבות פניית המשיב 1 לראדי שיחזיר לו את הכסף לאחר שלא קיבל את הנשק, פגש משיב 1 את ראדי וסיכם עמו שיתן לו שהות עד למחרת להשגת הנשק.
9. במסגרת הקשר ביניהם ביקש האיראני מהמשיב 1 להשיג שני רימוני רסס והעביר לו לשם כך 2600 ₪. המשיב 1 פנה לראדי וביקש שישג זאת עבורו. בהמשך ביום 16.9.24 נענה המשיב 6 לבקשת המשיב 1 להסיעו לביתו של ראדי, שם מסר להם אחיו של ראדי שני רימוני הלם תמורת 900 ₪.
10. בהמשך קיבל המשיב 1 משימה מהאיראני להטמין רימון במקום מסויים ולשלוח מיקומו. המשיב 1 אסף את המשיב 3 ונסע עימו לעבר הסטף. המשיב 1 הטמין את הרימון וסימן את המקום ואילו המשיב 3, לאחר שקודם לכן הוציא את הרימון מהרכב, צילם את מעשיו של המשיב 1. לאחר מכן שלח המשיב 1 את הסרטון לאיראני. בשעת לילה שב המשיב 1 למקום והוציא את הרימון מהמקום.
11. ביום 17.9.24 הטיל האיראני על המשיב 1 משימות נוספות של השלכת רימון על בית של חייל ישראלי ופיצוץ/הצתה של נידת משטרה. המשיב 1 החליט לצלם סרטונים באופן הנחזה כביצוע המשימות. הוא שיתף את חבריו - המשיבים 2, 3, 6, ו-7 בכך.
- המשיב 7 הציע כי יזרקו רימון הלם על בית קרוב משפחתו ב"קטנה" בעת שהוא ריק מיושביו. בהמשך לכך נתן המשיב 1 למשיב 7 רימון הלם, המשיב 7 ביקש משניים מחבריו לזרוק את הרימון על הבית בעוד הוא מצלם אותם, כך עשה ושלה את הסרטון למשיב 1 אשר העבירו לאיראני.
- בהמשך למשימת הפגיעה בניידת משטרה, המשיבים 1, 3 ו-6 נפגשו בכניסה לביתו של המשיב 6 שם אמר המשיב 1 כי מעוניין להצמיד לוחית זהו משטרתית לרכבם של פקחי תנועה ולהשליך עליו רימונים, כדי שיראה כידוי רימון לעבר ניידת. בעקבות זאת ציין המשיב 6 כי ביכולתו להשיג לוחית זהו מזוייפת מבית לחם והוא והמשיב 3 נסעו לבית לחם, רכשו לוחית זהו מזוייפת תמורת 150 ₪ ומסרוה למשיב 1.
12. במהלך התקופה בעת שהמשיב 7 הסיע את המשיב 1 לביתו, מסר המשיב 1 למשיב 7 את המכשיר המבצעי וביקש שישמור עבורו על מנת שלא ניתן יהא לאתרו. המשיב 7, נטל את המכשיר, כיבה אותו והניחו בארגז המטען של הקטנוע שברשותו. בשעת לילה ביקש המשיב 1 מהמשיב 7 להדליק את המכשיר כדי לראות אם האיראני מחפשו. לאחר שהדליק את המכשיר המשיב 7 עדכן כי האיראני התקשר מספר רב של פעמים, בתגובה ביקש ממנו המשיב 1 כי יכתוב הודעה לאיראני אך המשיב 7 נמנע מכך.
13. ביום 18.9.24 נעצרו המשיבים 2, 3 ו-4. כשנודע על כך למשיב 1 נמלט מביתו, שבר את המכשיר המבצעי והשליך את שבריו בשטח פתוח.
14. כתב האישום מייחס למשיבים 1-2 בגין המעשים המתוארים סיוע לאויב במלחמה, מסירת ידיעה לאויב, קשירת קשר למעשה טרור של רצח, פעולה בנשק למטרות טרור והצתה. למשיב 1 מיוחסת בנוסף עבירה של שיבוש מהלכי משפט.
- משיב 1

15. למשיב 1 מיוחסת על פי כתב האישום מעורבות במספר אירועים. התשתית הראייתית בעניינם תפורט להלן. ריסוס כתובות תמורת תשלום בשליחות האיראני
אירוע ריסוס הכתובות כמפורט בסעיף 2 לכתב האישום מתואר בהודעתו של המשיב 1 מיום 23.9.24, שורה 10, כאשר המשיב 1 מסמן בהודעתו את המקומות בהם ריסס את הכתובות על גבי תצ"א. אירוע זה גם מתואר בהודעתו של המשיב 6 מיום 25.9.24, ש' 43-48.
ריסוס כתובת אינטרנט שמסר האיראני במקומות שונים
אירוע ריסוס הכתובות כמפורט בסעיף 3 לכתב האישום מפורט בהודעותיו של המשיב 1 מיום 20.9.24, ש' 39-43 ומיום 23.9.24, ש' 20. הוא מתואר גם בהודעתו של המשיב 3 מיום 24.9.24, עמ' 5.
הצתת רכבים
אירוע זה כמתואר בסעיפים 4-6 לכתב האישום מתואר בהודעתו של המשיב 1 מיום 23.9.24, ש' 5-3 ובהודעתו מיום 25.9.24, שורות 5-6. אירוע זה גם מתואר בהודעותיו של המשיב 2 מיום 21.9.24 ש' 41-50 ומיום 23.9.24, בעמ' 5.
השמדת מכשיר אייפון פגום בעקבות הוראת הגורם האיראני, רכישת מכשיר חדש והתקנת אפליקציית טלגרם באמצעות הקוד שנשלח למשיב 2 בהתאם להנחיית האיראני.
התנהלות זו כמפורט בסעיף 12 לכתב האישום מתוארת בהודעתו של המשיב 1 מיום 1.10.24, עמ' 5-6, וכן בחלקה בהודעת המשיב 3 מיום 24.9.24, עמ' 6-7.
פעולות הקשורות בקידום משימת החיסול
16. בהודעותיו מתאר המשיב 1 כיצד פנה אליו הגורם האיראני בבקשה לצלם כתובות ברחובות כשהמטרה היא לרצוח את יושבי הבית ולשרפו (הודעה מיום 20.9.24, ש' 60, 77). כיצד נאמר לו לפני ששלח את חבריו לרחובות לצילום הכתובת כי מתגורר בכתובת מדען גרעין והמטרה חיסולו יחד עם בני משפחתו ושריפת הבית תמורת 200,000 ₪ כאשר עליו הוטל להיות ראש החוליה. הוא מתאר כי הסכים לכך (הודעה מיום 1.10.24, עמ' 7). בהודעה מיום 23.9.24 הוא מתאר את שליחת החברים לרחובות (ש' 7).
בהמשך לכך הוא מתאר שליחת תמונה עדכנית של בית המדען על ידי האיראני (הודעה מיום 15.10.24, ש' 12-19). בהודעה מיום 1.10.24 הוא מתאר כיצד פנה לראדי וביקש כי ישיג עבורו אקדח ושלושה רימוני רסס, בשביל משימת החיסול של מדען הגרעין (עמ' 8). עוד הוא מתאר כיצד פגש במשיב 2 שיתף אותו במשימת החיסול, ולאחר שהמשיב 2 הסכים להצטרף לחוליה הציע המשיב 2 עזרה בהשגת האקדח. בנוסף הוא מתאר כיצד הביא משיב 2 את האקדח, כיצד צילם יחד עמו סרטון ושלח אותו לאיראני. לאחר שאמר לאיראני כי מחירו 50,000 ₪ השיב האיראני כי המחיר גבוה מדי ושיקנה קרלו תמורת 3000 דולר. האיראני העביר לו את הכסף אך הוא נעצר בטרם השיג את הקרלו (עמ' 9-8. ר' גם הודעה מיום 14.10.24, ש' 16-20 שם הוא מתאר את הבאת האקדח על ידי המשיב 2 למטרת החיסול). הוא חוזר על כך כי המטרה היתה חיסול מדען הגרעין (עמ' 9. ר' גם הודעה מיום 14.10.24, ש' 11. בהודעה מיום 15.10.24, ש' 6-9 בה הוא מתאר כיצד רצה להשיג במהירות את הקרלו עבור הפיגוע).
בהודעה מיום 7.10.24 הוא מתאר את קבלת הסך של 12,000 מאחיו של המשיב 3 ותשלום 13,500 ש"ח לראדי עבור רכישת רכישת נשק (ש' 40-44).

משימות נוספות

הבאת רימונים

17. אירוע זה המתואר בסעיפים 28-29 לכתב האישום מפורט בהודעותיו של המשיב 1 מיום 1.10.24, עמ' 9-10, מיום 7.10.24, ש' 13-16 ומיום 15.10.24, ש' 2-3 וכן בהודעתו של המשיב 6 מיום 25.9.24, ש' 86-87.

אירוע הטמנת הרימון

אירוע הטמנת הרימון בסטף כמתואר בסעיפים 20-31 לכתב האישום מתואר בהודעת המשיב 1 מיום 7.10.24, ש' 22-24 ובהודעת המשיב 3 מיום 7.10.24, עמ' 5-6. המשיב 1 מתאר בהודעתו כיצד כשהגיע הביתה פחד מהעניין וחזר לקחת את הרימון מהמקום בו הוטמן.

משימות נוספות - ביום סרטונים עבור האיראני

התנהלות זו כמפורט בסעיפים 32-35 לכתב האישום מתוארת בהודעותיו של המשיב 1 מיום 23.9.24, עמ' 8-9, מיום 25.9.24 (עמ' 4-5) ומיום 7.10.24 (ש' 26), בהודעתו של המשיב 7 מיום 25.9.25 (ש' 92-96), בהודעתו של המשיב 3 מיום 24.9.24 (עמ' 5-6) ובהודעת המשיב 6 מיום 25.9.24 (ש' 89-94).

הטמנת המכשיר המבצעי ובהמשך שבירתו

אירוע הטמנת המכשיר כמתואר בסעיף 36 לכתב האישום מתואר בהודעתו של המשיב 7 מיום 6.10.24 (תחת הכותרת "תרגום דף 2"). אירוע השבירה כמתואר בסעיף 37 לכתב האישום מתואר בהודעתו של המשיב 1 מיום 1.10.24, עמ' 6.

18. לטענת ב"כ המשיב 1 קיים כרסום משמעותי בראיות המתבטא בפער הגירסאות בין הזכד"ים של חקירות המשיב לבין הודעותיו המשטריות. בעוד שבזכד"ים ואף בחלק מחקירות המשטריות ניתן לראות מניע כלכלי כעומד ביסוד התנהלות המשיב, "גירסת הטרור" מופיעה רק בחלק מההודעות המשטריות.

עוד טוען ב"כ המשיב לכרסום בכל הנוגע למודעות המשיב 1 לכך שמדובר בסוכן איראני ולטענתו לכל היותר ניתן לייחס לו העלמת עין בלבד. נטען כי עד שלב הצתת הרכב, כולל, המשיב 1 כלל לא ידע כי מדובר בסוכן איראני והדבר משליך על מידת המסוכנות. לעניין צילום הכתובת נטען כי עובר לפעולה האמורה המשיב 1 כלל לא ידע מה תכליתה וכי קשורה לחיסול מדען.

מדובר בהתנהלות לפרק זמן קצר של ימים ספורים שהתנהלות המשיב במהלכה מלמדת כי דווקא אינו מעוניין לפגוע. נטען כי יש באמור כדי להשליך על עוצמת הראיות והמסוכנות העולה מן המעשים ויש מקום לשקול את אפשרות שחרורו של המשיב, בפרט כאשר מדובר באדם צעיר נטול עבר פלילי.

הכרעה

19. אין בידי לקבל את הטענה בדבר כרסום ראייתי המשליך על המסוכנות.

בהודעתו של המשיב 1 מיום 23.9.24, הוא מציין כי הבין כי הגורם איתו הוא נמצא בקשר הוא גורם איראני עוד לפני שהדברים נאמרו מפורשות וכי הסיק זאת ממספר נתונים (ש' 3). בהודעתו מיום 1.10.24 הוא מתאר כי אותו גורם אמר לו לאחר שריפת הרכבים ולפני צילום הכתובות שהוא עובד עבור המודיעין האיראני (ש' 3). המשיב 1 מציין בהודעותיו כי גם כשהבין שמדובר באיראני המשיך לבצע את המשימות ואם לא היו עוצרים אותו "הייתי עושה פגוע טרור כנגד מטרות ישראליות וכל זאת בעזרה ובמימון של האיראנים" (הודעה מיום 23.9.24, ש' 3). הוא מבהיר בהודעה מיום 25.9.24 כי המניע לא היה כלכלי שכן מצבו הכלכלי טוב (ש' 3) ושב וחוזר על כך בהודעתו מיום 1.10.24 כי המניע לא כלכלי וכי הסכים לעבוד עם האיראני כי הוא ממדינת אויב ומטרתו לפגוע בבטחון המדינה (עמ' 5).

גם אם רק לאחר הצתת הרכבים נאמר לו מפורשות כי הגורם עימו עומד בקשר הוא איראני, נכונותו ליטול לאחר מכן חלק בפעולת חיסול המדען כמפורט לעיל, ולנקוט בפעולות להשגת נשק לשם כך, כשהמניע לדבריו אינו כלכלי אלא נכונות לעבוד עבור האיראני כי הוא ממדינת אויב מלמדים על מסוכנות גבוהה.

20. טענת ב"כ המשיב 1 להגנה מן הצדק לאור כתב האישום שהוגש בעניינו של אשר וייס הנזכר בסעיף 24 לכתב האישום, ואשר מייחס לאחרון עבירות פחותות בחומרתן מאלו המיוחסות למשיב 1, דינה להידחות. מעבר לכך שעיון באותו כתב אישום מעלה כי נסיבותיו שונות בהיבטים שונים רלוונטיים מעניינו, השלב שהוא "דרך המלך" לבחינת הטענה האמורה, הינו במסגרת התיק העיקרי ולא בשלב זה (ר' בש"פ 7148/12 כנאנה נ. מדינת ישראל). כאמור, המסוכנות העולה מן המעשים היא על הרף הגבוה, היא לא נסתרת בהסבר כלשהוא, או בהבעת חרטה. בנסיבות, אינני סבורה כי יש בכוחה של חלופה כלשהיא לאיין את המסוכנות ואני מורה על מעצרו של המשיב 1 עד לתום ההליכים.

משיב 2

21. גם למשיב 2 מיוחסת מעורבות במספר אירועים שהתשתית הראייתית לה תפורט להלן.

הצתת רכבים

אירוע זה כמתואר בסעיפים 4-6 לכתב האישום מתואר בהודעותיו של המשיב 2 מיום 21.9.24 ש' 41-50 ומיום 23.9.24, בעמ' 5. הוא מתואר גם בהודעותיו של המשיב 1 מיום 23.9.24, ש' 5-3 ומיום 25.9.24, שורות 5-6. קשר ישיר מול האיראני

22. נכונות המשיב 2 לקבל במישרין משימות מהאיראני תוך מודעות לכך שמטרתו הראשונית של האיראני היא "לעשות בלגאן" במדינת ישראל ובהמשך להשמדה, כמו גם פנייתו של המשיב 2 במישרין לאיראני תוך הצעה לקבל משימות ממנו, כמפורט בסעיפים 8-11 לכתב האישום עולה מהודעתו של המשיב 2 מיום 2.10.24 (ר' ש' 13; 16; 28; 30).

פעולות הקשורות בקידום משימת החיסול

23. הנסיעה למכון ויצמן מתוארת בהודעתו של המשיב 2 מיום 21.9.24, ש' 58-56 ובעמודים 5-6 להודעה מיום 23.9.24.

בהודעה מיום 2.10.24 הוא מתאר כיצד המשיב 1 סיפר לו שהשב"כ האיראני ביקש ממנו לרצוח מישהוא תמורת 60,000 דולר וכי בינתיים צריך לאסוף מידע עליו. הוא מתאר כי המשיב 1 הציע לו לבצע את הרצח יחד איתו והוא הסכים כיוון שמדובר ביהודי ולא בערבי ולפי הדת המוסלמית זה מותר. לדבריו הוא הבין מהמשיב 1 שאותו אדם הוא חשוב. המשיב 1 בעקבות פניית האיראנים ביקש ממנו לבדוק אם יש אקדח למכירה לטובת הפיגוע והוא אמר לו שיבדוק (ש' 43-46).

בהמשך (ש' 53-58) הוא מתאר כיצד פנה לחבר שלו בשם אבו סייף וביקש את האקדח שלו וכי אמר לו שהאקדח דרוש לו לשם צילום. הוא בא ולקח מאבו סייף את האקדח ונסע עם האקדח למשיב 1. שניהם הצטלמו מספר תמונות עם האקדח ולאחר מכן משיב 1 שלח את התמונות לשב"כ האיראני. לדבריו בסוף לא קנו את אקדח כי האיראנים לא הסכימו לשלם מעל 5000 דולר. למחרת בערב החזיר את האקדח לאבו סייף. בהמשך ההודעה (ש' 70-73) הוא מתאר שהמשיב 1 שלח אליו בסנאפצ'אט בקשה להשיג רימוני הלם וקרלו אך הוא לא הספיק (התכוון לברר מול אבו סייף) כיוון שנעצר בדרך

24. נוכחותו בהשמדת מכשיר אייפון פגום שברשות המשיב 3 מתוארת בהודעת משיב 1 מיום 1.10.24 בעמ' 6. 25. ב"כ המשיב 2 הצטרף לטענות בעניין האפליה הננקטת בהליך זה אל מול נאשמים אחרים בתיקים אחרים. אשר לראיות נטען כי עד לשלב ההצתה, כולל, המשיב 2 כלל אינו מודע לכך שמדובר בקשר עם האיראנים. הודאת המשיב 2 בעניין מודעותו לכך שמדובר באיראני ונכונותו להיות בקשר ישיר איתו באה לאחר שבהודעותיו הראשונות גירסתו היא כי סירב לקשר כאמור. ואולם באותן הודעות הוא מנוע מפגש עם סניגור ורק כאשר הוא מודה בכך, מוסרת מניעת המפגש. יש באמור כדי להשליך על אמיתות ההודאה. בפרט כאשר המתואר בהקשר זה בכתב האישום נסמך אך ורק על הודאת המשיב.

אשר לנסיעה למכון ויצמן נטען כי אין ראיה לכך שהמשיב 2 היה מודע למטרת הנסיעה עובר לנסיעה או במהלכה ויש בכך כדי להשליך על המסוכנות. התנהלות המשיב - בביום ובהטעייה מלמדת על היעדר תשתית אידאולוגית למעשים ועל היעדר מסוכנות. נטען כי בשני העניינים העיקריים - הצתת הרכב והנסיעה לרחובות, אין ראיה לכך שהמשיב ידע מה מטרת הנסיעה, הודאתו בעניין הקשר הישיר עם האיראני כאמור מעוררת קשיים, ולפיכך עניינו חמור פחות מזה של המשיב 3 ויש להורות על תסקיר מעצר בעניינו. בפרט לאור גילו הצעיר והיעדר עבר פלילי.

26. כפי שפורט לעיל בעניינו של המשיב 1, אין בידי לקבל את טענת האפליה לאור הראיות שהובאו - כתב אישום בתיק אחר שנסיבותיו שונות וידיעה בתקשורת. גם נסיבות המיוחס למשיב במ"ת 41214-07-24 אליו היפנה ב"כ המשיב 2 הן שונות. מכל מקום, הטענות בדבר סעיף האישום המתאים דינן להתברר במסגרת התיק העיקרי (ר' בש"פ 7148/12, לעיל).

אכן המשיב 2 מתאר בשתי הודעותיו הראשונות מהתאריכים 21.9.24 ו-23.9.24 כי תחילה סירב לקשר ישיר מול האיראנים, ואישר זאת רק בהודעתו השלישית מיום 2.10.24. ואולם, הטענה כי משקלה של הודעה זו פחות כיוון שהיה נתון במניעת מפגש (כמו גם בשתי הודעותיו הראשונות) ולפיכך בשל הלחץ הודה, אין מקומה בשלב זה ודינה להתברר בתיק העיקרי.

27. מודעותו של המשיב 2 בכל הנוגע לכך שהמשימות בשליחות האיראני היא אכן רק לאחר אירוע הצתת הרכבים. כך גם נאמר בכתב האישום. בצד האמור המשיב 2 מספר כבר בהודעתו מיום 25.9.24 כי הרגיש מההתחלה שמשימותיו של המשיב 1 הן ביטחוניות, ולדבריו כששאל את המשיב 1 בזמן הצתת הרכבים מה המטרה, ענה לו האחרון "לעשות בלגן במדינת ישראל" (ר' שורות 13-17).

באשר לנסיעה לרחובות. בשלב זה לגירסתו של המשיב 2 הוא יודע כי המשיב 1 עובד בשליחות האיראנים. לדבריו אכן ישן במהלך הנסיעה אך העירו אותו כשהגיעו וכששאל למה לצלם המשיב 3 אמר לו כי מדובר במשימה מאת המשיב 1 והוא לא שאל למה. בנסיבות אלה, ולאור העובדה שמדובר בנסיעה בשעת לילה, נראה כי לכאורה קיימת עצימת עיניים בכל הנוגע לכך שהצילום קשור באיראני. בכל הנוגע לתכלית עצמה של משימת החיסול ונכונות המשיב 2 ליטול בכך חלק למרות מודעותו לתכלית המשימה, קיימת תשתית ראייתית כמפורט לעיל.

28. אכן המשיב 2 הוא אדם צעיר נטול עבר פלילי, אך ממעשיו והודעותיו שלו עולה מסוכנות רבה. הוא נכון ליטול חלק בהצתת רכב כשהוא חושד שהמטרה ביטחונית. הוא נכון להיות בקשר ישיר עם האיראני ולקבל משימות כשהוא מודע לכך ש"המטרה הקטנה" היא בלגאן במדינה והגדולה - השמדתה. הוא מסכים ליטול חלק במשימת חיסול של המדען ולשם כך נכון לבצע פעולות להשגת נשק.

כשנשאל למה החליט לעבוד עבור השב"כ האיראני באופן ישיר הוא משיב כי ראשית מאחר ומרוויח יותר כסף על כל משימה ושנית שהדת המוסלמית מתירה כל דבר שעלול לפגוע ביהודים והכוונה היתה שיעשה משהוא כדי לפגוע במדינה. הוא מוסיף כי "אם לא היו עוצרים אותנו היינו מגייסים אנשים נוספים נגד ישראל" (הודעה מיום 2.10.24, ש' 26). הוא אומר בהמשך בהקשר לנכונותו ליטול חלק במשימת חיסול המדען כי הסכים "כיוון שמדובר ביהודי ולא בערבי ולפי הדת המוסלמית זה מותר. הבנתי מהמשיב 1 שאותו אדם הוא חשוב. ואני והחברים רוצים לעשות דברים כדי להשמיד את מדינת ישראל" (ש' 43-46).

אין בהודעותיו גורם כלשהוא המפחית מהמסוכנות האמורה, כגון חרטה. לפיכך, איני סבורה כי יש בכוחה של חלופה לאיין את המסוכנות ואני מורה על המעצר עד לתום ההליכים.

ניתנה היום, א' כסלו תשפ"ה, 02 דצמבר 2024, במעמד הנוכחים.